

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Kiss Gábor ügyvéd (fél címe 1) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek - a dr. ... jogtanácsos által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen jogalap nélküli gazdagodás iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2012. április 12. napján kelt 4.G.40.523/2011/22. számú ítélete ellen a felperes részéről 24. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit részben megváltoztatja, és az alperest 36.240.056 (Harminchatmillió-kettőszáznegyvenezer-ötvenhat) forint tőke után 1997. október 1. napjától 2001. december 31. napjáig a jegybanki alapkamat kétszeresének megfelelő mértékű, míg 2005. január 1. napjától a kifizetés napjáig a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat hét százalékkal növelt összegével megegyező mértékű késedelmi kamat megfizetésére kötelezi.

Kötelezi az alperest, hogy - 15 napon belül - fizessen meg a felperesnek 700.000 (Hétszázezer) forint plusz áfa összegű perköltséget.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy - 15 napon belül - fizessen meg a felperesnek 10.000 (Tízezer) forint plusz áfa összegű fellebbezési eljárás költséget.

A le nem rótt 48.000 (Negyvennyolcezer) forint fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

A Fővárosi Bíróság a 6.G.75.836/2000/40. számú rész- közbenső ítéletével megállapította, hogy az 1993. január 5-én kelt szerződés hatálya alá tartozó helyiségekre vonatkozó 1997. augusztus 26-án kelt és szeptember 30-ára szóló alperesi felmondás érvényes, míg az 1999. szeptember 10-ei keltű és szeptember 30-ára vonatkozó bérleti szerződés felmondása érvénytelen. Megállapította, hogy a

felek között az 1993. február 1-jei szerződés alapján fennálló bérleti jogviszony 2001. július 5-én megszűnt. Kötelezte az alperest a helyiségek átvételére, a felperest pedig azok 15 napon belüli átadására. A Fővárosi Ítéltábla a 7.Pf.20.156/2004/3. számú részítéletével az elsőfokú bíróság rész- közbenső ítéletét részítéletnek tekintette, azt részben megváltoztatta, és az 1997. augusztus 26-án kelt alperesi felmondás érvénytelenségét megállapította. A felperesnek e szerződéssel érintett helyiségekre vonatkozó kiürítési kötelezettségét mellőzte. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 50.000 forint együttes első- és másodfokú részperkölséget.

A Fővárosi Bíróság 16.G.75.836/2000/105. számú ítéletét a Fővárosi Ítéltábla a 2008. november 19-én kelt 7.Pf.20.844/2008/4. számú részítéletével részben megváltoztatta, és a felperes könyvkészlet leértékelése miatti kártérítés iránt előterjesztett keresetét elutasította. Az elsőfokú bíróság ítéletének az egyszeri használatbavételi díj megtérítése és a nem vagyoni kártérítés iránti keresetet elutasító, valamint az alperes 2004. október 25-ei felmondása érvényességét megállapító rendelkezéseit helybenhagyta. Az elsőfokú bíróság ítéletének a felperesi beruházások megtérítése iránti keresetére, valamint a bérleti és használati díj megfizetésére, továbbá a földszinti és emeleti helyiségek birtokbaadására irányuló viszontkeresetre vonatkozó rendelkezéseit hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot ebben a keretben újabb tárgyalásra és újabb határozat hozatalára utasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 150.000 forint együttes első- és másodfokú részperkölséget. A felperes és az alperes - hatályon kívül helyezett rendelkezésekkel kapcsolatos - fellebbezési eljárási költségét 200.000-200.000 forintban állapította meg azzal, hogy annak viseléséről az elsőfokú bíróság határoz.

A Fővárosi Bíróság 16.G.41.837/2008/50. számú ítéletét a Fővárosi Ítéltábla a 2011. február 17-én kelt 7.Pf.21.812/2010/4. számú részítéletével részben megváltoztatta, és kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 60.156.638 forintot, és ebből 38.727.675 forint után 2007. december 1. napjától a kifizetés napjáig járó késedelmi kamatot, valamint 2.364.379 forint után 1999. december 1-jétől 2001. december 31-éig a jegybanki alapkamat kétszeres szorzatának megfelelő mértékű, 2002. január 1-jétől 2004. december 31-éig évi 11%-os, míg 2005. január 1-jétől a kifizetés napjáig a késedelemmel érintett naptári félét megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7%-al növelt összegének megfelelő mértékű késedelmi kamatot, 10.622.147 forint után 2002. július 1-jétől 2004. december 31-éig évi 11%-os, 2005. január 1. napjától a kifizetés napjáig a késedelemmel érintett naptári félét megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7%-al növelt összegének megfelelő késedelmi kamatot. Kötelezte a felperest, hogy 2010. október 1-jétől a ... szám alatti ingatlanban lévő 231,21 m² földszinti és emeleti helyiségek alperes részére történő birtokbaadásának napjáig fizessen meg az alperesnek havonta, minden hónap 15. napjáig esedékesen havi 867.037 forintot. A ... szám alatti ingatlanban lévő földszinti és emeleti helyiségek birtokbaadására, az alperest a felperesi beruházások után terhelő fizetési kötelezettségére vonatkozó rendelkezései tekintetében perkölségre

is kiterjedően hatályon kívül helyezte az elsőfokú ítéletet, az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására, és újabb határozat hozatalára utasította.

A felperes a megismételt eljárásban fenntartott keresetében 36.240.056 forint tőke és ennek 1997. október 1. napjától a kifizetés napjáig járó késedelmi kamata, valamint perköltsége megfizetésére kérte kötelezni az alperest. A késedelmi kamat mértékét az 1997. október 1-jétől 2001. december 31. napjáig tartó időszakra a jegybanki alapkamat kétszeresében, ezt követően 2004. április 30-áig a mindenkorai költségvetési törvényben megjelölt kamatmértékben, míg 2004. május 1-jétől a jegybanki alapkamat hét százalékkal növelt mértékében jelölte meg.

Az alperes érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

Az alperes a helyiségek birtokba adása iránti viszontkereseti kérelmétől elállt, az elsőfokú bíróság ebben a keretben a pert megszüntette.

Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban hozott - fellebbezéssel támadott - ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 36.240.056 forint tőkét és ezen tőkeösszeg után 1997. október 1. napjától 2001. december 31. napjáig évi 20%-os, de legfeljebb a jegybanki alapkamat kétszeres szorzatának megfelelő mértékű, 2002. január 1. napjától 2004. december 31. napjáig évi 11%-os, 2005. január 1. napjától a kifizetés napjáig minden naptári félév teljes idejére, a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat összegével megegyező mértékű kamatot. A felperes keresetét ezt meghaladóan elutasította. Rendelkezése szerint a felek a per során felmerült költségeiket maguk viselik.

Úgy foglalt állást, hogy a felperes késedelmi kamat követelése megalapozott, azonban annak mértéke kapcsán nem osztotta a felperes által képviselt álláspontot, ugyanis a 86/1990. (XI. 14.) Korm. rendelet 1996. január 1. napjától már nem volt hatályban, a felperest a Ptk. 301. § (1) bekezdés szerinti kamat illeti meg. A perköltségről a Pp. 81. § (1) bekezdése szerint határozott - tekintetbe véve, hogy a részítéletekben a bíróság már jogerősen rendelkezett a perköltségről az elbírált kereseti és viszontkereseti kérelmek kapcsán -, a még el nem bírált kereseti kérelemre, valamint a viszontkereseti kérelemre eső perköltség vonatkozásában megállapította, hogy a pernyertesség és pervesztesség aránya, valamint az előlegezett költségek, a jogi képviselői munkadíjak összege között nincs számottevő különbség, ezért a felek maguk viselik költségeiket.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, annak megváltoztatásával a keresetének helyt adó döntés meghozatalát kérve a késedelmi kamat követelése és perköltségigénye - a tőkekövetelés 5% plusz áfa összegének megfelelő ügyvédi munkadíj - vonatkozásában is. A késedelmi kamat tekintetében hivatkozott a Legfelsőbb Bíróság Polgári Kollégiumának a Ptk.-t módosító 2000. évi LXXXVIII. törvény és az azt módosító 2001. évi LXXXVII. törvény értelmezésével és alkalmazásával kapcsolatos egyes kérdésekről adott

véleményének 4. pontjára. Jogszabálysértőnek tartotta az elsőfokú bíróság ítéletét a perköltség vonatkozásában is, ugyanis a keresetlevelet 1998 októberében nyújtotta be, a felperes jogi képviselőjének személye változatlan maradt az eltelt 14 év alatt, a felperesi képviselő a per valamennyi érdemi tárgyalásán és szakértői szemléjén részt vett, többször eredményes fellebbezést terjesztett elő.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Pp. 256/A. § (1) bekezdés b) pontja értelmében tárgyaláson kívül bírálta el.

A felperes fellebbezése részben megalapozott.

A Fővárosi Ítéltábla a késedelmi kamat mértéke kapcsán egyetértett a felperes fellebbezésében kifejtett állásponttal, ugyanis a Ptk. kamatfizetésre vonatkozó rendelkezései szerint - figyelemmel a Ptk.-t módosító 2000. évi LXXXVIII. törvény és az azt módosító 2001. évi LXXXVII. törvény szabályaira, valamint a 2004. évi CXXXV. törvény 134. §-ára, és a felperes által hivatkozott 3/2004. (XII. 2.) polgári kollégiumi vélemény 4. pontjában foglaltakra - gazdálkodó szervezetek, gazdasági tevékenység folytatására jogosult más jogi személyek és ilyen tevékenységre jogosult magánszemélyek egymás közötti viszonyában 1996. január 1. napja előtt keletkezett jogviszony esetén a késedelmi kamat mértéke az esedékesség időpontjától 2001. december 31. napjáig terjedő időszakra a jegybanki alapkamat kétszerese a 86/1990. (XI. 14.) Korm. rendelet alapján, azt követően az éves költségvetési törvény szerinti kamatmérték, míg 2005. január 1. napjától a késedelmi kamat mértéke a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat hét százalékkal növelt összege. A Fővárosi Ítéltábla ezért a felperes keresete szerinti - a jogszabályoknak megfelelő - mértékben kötelezte az alperest a késedelmi kamat megfizetésére - a 2002. január 1. napjától 2004. december 31. napjáig terjedő időszakra esedékes késedelmi kamat fizetési kötelezettség érintetlenül hagyása mellett, erre az időszakra ugyanis az elsőfokú bíróság helyesen határozta meg a kamat mértékét.

Nem vitás, hogy a korábbi részítéletekben a bíróság már jogerősen rendelkezett a perköltségről az elbírált kereseti és viszontkereseti kérelmek kapcsán. A fellebbezéssel támadott ítéletével az elsőfokú bíróság kizárólag a kereseti kérelemről határozott, az alperes ugyanis a földszinti és emeleti helyiségek birtokbaadására irányuló viszontkeresetétől elállott, az elsőfokú bíróság a pert ebben a keretben jogerősen megszüntette, tekintetbe véve, hogy a felperes az elálláshoz költségigény nélkül hozzájárult. Minderre tekintettel a pernyertesség-pervesztesség arányának meghatározásánál a viszontkereset nem vehető figyelembe, ugyanakkor a felperes az alperest a felperesi beruházások után terhelő fizetési kötelezettségére vonatkozó, korábban még el nem bírált kereseti kérelmét illetően teljes egészében pernyertes lett, az alperes ezért a perköltség viselés általános szabálya [Pp. 78. § (1) bekezdés] értelmében - mely szerint a pernyertes

fél költségeinek megfizetésére a pervesztes felet kell kötelezni - köteles a felperes perköltségét megfizetni.

Kétségtelen, hogy a perköltség összegének a megállapításánál a pertárgy értéke - az adott esetben 36.240.056 forint - az irányadó, emellett figyelembe kell venni a felek által előlegezett költségeket, a jogvita bonyolultságát, a képviseleti munka szakmai nehézségét, az előkészítő munkát, a beadványok, a tárgyalások számát, azok mennyiségét, terjedelmét, időigényét, az ügyvédi munkának a célszerű pervitelben és az ügy lényegre törő és ésszerű időn belül történő elbírálásában való közrehatását, valamint a hasonló ügyekben elfogadott ügyvédi munkadíjak mértékét. A Fővárosi Ítéltábla mindezen körülményeket értékelve a felperes jogi képviseletéért megállapítható perköltség összegét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) és b) pontja, és (6) bekezdése alapján 700.000 forint plusz áfa összegben állapította meg.

A Fővárosi Ítéltábla az előzőekben kifejtetteknek megfelelően az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezéseit a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján - a rendelkező részben foglaltak szerint - részben megváltoztatta.

A felperes fellebbezése részben eredményre vezetett, ezért a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján az alperes köteles megfizetni a felperes jogi képviseletéért a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2), (5) és (6) bekezdéseiben foglaltak szerint, a kifejtett tevékenységgel arányosan, a 4/A. § alapján az áfára is figyelemmel meghatározott ügyvédi munkadíjból álló fellebbezési eljárási költséget, míg az Itv. 46. § (1) bekezdése szerinti fellebbezési eljárási illetéket a felperes és az alperes illetékmentessége [Itv. 5. § (1) bekezdés b) és f) pont] folytán a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a értelmében az állam viseli.

Budapest, 2013. március 8.

Dr. Sággy Mária s. k.
a tanács elnöke

Dr. Kincses Attila s. k.
előadó bíró

Dr. Csordás Csilla s. k.
bíró